

TELE PENSJONISTEN

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund Nr. 3/04 - 30. årgang

Telepensjonistenes Landsforbund**Postadresse: 1331 Fornebu. Besøksadresse: Kongensgt. 8, Oslo.****Telefon 22 77 69 52 - telefaks 22 77 69 55,****e-post: kon.telepensjonistene@telenor.com - Nettside: www.telepensjonistene.no****Landsstyret**

Leder	Gerd Waaktaar Gamst, Lille Borgenvei 14A, 0370 Oslo	tlf. 22 49 46 50
Nestleder	Arnulf Krokan, Haldenv. 9, 1387 Asker	66 78 35 44
Sekretær	Einar Heggelund, John Colletts alle 97B, 0870 Oslo	22 18 48 29
Kasserer	Ragnhild Møklebust, Ekraavn. 7C, 0756 Oslo	22 50 38 19
Styremedlemmer	Gerd Parelius, Bøckmannsvei 24, 7019 Trondheim	73 93 10 20
	Bjarne Ulvang, Myrholtet 242, 5142 Fyllingsdalen	55 16 38 65
	Gerd Blomstrand Kristensen, Tjeldberget 11, 8012 Bodø	75 58 11 68
Vararepresentant	Elisabeth Augland, Koggevn. 62, 4624 Kristiansand	38 08 52 78
	Jan H. Andreassen, Blomstervn. 37, 2208 Kongsvinger	62 81 59 40
Revisorer	Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo	22 65 30 05
	Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1362 Hosle	67 14 10 20
Vararepresentant	Reidun Sandnes, Terrasseveien 96, 0682 Oslo	22 26 49 80
Redaktør:	Jahn Hassel, Harry Borthens vei 14, 7040 Trondheim	tlf. 73 50 01 67
	E-post: janhasse@online.no	mob. 918 39 635

Forsidebilde: Utsyn over Hyenfjorden. Foto: Arne Fosse
 Grafisk Produksjon: Lade Offset A/S
 Opplag: 3500

Innhold:

Lederen har ordet	3	Sofustanker	11
Redaktørens hjørne	4	Nytt fra Arbeidsutvalget	11
Glåmdal Telepensjonistforening står for tur	5	Samhold gjennom 43 år	12
90 år på barrikadene	6	Høstveven	13
Trøndertur til Cannes	8	Seksualitet i eldre år	14
Sætra barnehage en gledesspreder	9	Ghettofolket	15
Kongelig telegram	10	Osloforeningen mister medlemmer	16
EL&IT takker Telepensjonistene	10	Tariffoppgjøret og G-en	17
Hilsen fra en fornøyd pensjonist	10	ADSL – en utfordring	18

Frist for innlegg til neste nr.: 15. november 2004

Send helst stoff via E-post eller på diskett via posten.

Redaktøren forbeholder seg retten til å forkorte innlegg.

LEDEREN HAR ORDET

"Summer moved on... ", men for meg ble den noe roligere enn ellers. Etter en liten operasjon ble det å hinke rundt med gipset fot i 6 uker, med begrenset aksjonsradius. Det viste seg raskt at trapper og krykker ikke er noen god kombinasjon, så det ble mye opphold i fluktstol i haven med bok, radio og telefon innen rekkevidde. Nå er normaltstanden i hovedsak tilbake, og jeg er takknemlig over at dette var forbigående.

Telepensjonistenes Landsforbund har nå hele 4.200 medlemmer, og dette er en bortimot "all time high" (året 2001 toppet med 52 flere medlemmer). Vi pensjonister må være aktive i årene fremover, om vi skal kunne opprettholde et så høyt medlemstall. De mindre stedene har nok dessverre begrensede muligheter for nyrekruttering, mens de større fortsatt bør kunne knytte til seg mange nye medlemmer. Rekruttering ser ut til å være mest vellykket ved at det tas direkte kontakt fra tidligere kolleger eller fra den aktuelle foreningen - så stå endelig på alle sammen!

I slutten av juni fikk alle foreningene utbetalt den økonomiske støtten fra forbundet. For de aller fleste av dem ble dette meget positivt. Utbetaling pr. medlem ble i år økt med 54 % i forhold til årene 2002 og 2003! Dette bør gi mulighet for økte tiltak og aktiviteter i de kommende månedene. Foreninger som leier kontorlokaler fikk et fratrekk på 20 % av egen husleie, i samsvar med forbundsstyrets vedtak. Frem til sommeren var det 14 foreninger som leide kontorlokaler, men dette er nå redusert til 10. Flere av de 10 har i tillegg fått rimeligere husleier. Heretter vil det altså være i alt 26 foreninger som ikke leier kontorer, og som vil få den økonomiske støtten utbetalt uten noe fratrekk.

Dette innebærer at forbundet har kommet frem til en langt bedre fordeling av de økonomiske midlene. Etter hvert kommer vi bort fra situasjonen med at husleieutgiftene la beslag på en altfor stor del av forbundets totale økonomiske ressurser. Denne saken har vært høyt prioritert siden forrige landsmøte. Målet bør på sikt være en utjevning mellom foreningene. Det vil da være opp til den enkelte forening selv å prioritere bruken av den tildelte støtten: - til tiltak og aktiviteter, eller til leie av kontorlokaler - eller begge deler - om det går!

Forbundet har hatt en grei og ryddig kontakt med Telenor ASA om økonomisk støtte, og vi har nå fått utbetalt forskudd i samsvar med den støtten vi er lovet for i år. Vi takker for det og håper på fortsatt god kontakt. Som resultat av oppryddingen med husleiene, samt en stram styring fra forbundets side, er den økonomiske situasjonen for forbundet nå både god, ryddig og oversikkelig. Vi er svært fornøyd med dette, og det er vårt klare mål at det skal vedvare.

Pensjonen fra Telenor Pensjonskasse ble regulert med 3,4 % fra 1. mai 2004, dvs. helt likt med årets regulering fra Statens

Pensjonskasse. Vi sier oss glade for det, men må slå fast at det ikke ble gitt noen kompensasjon for null-reguleringen i 2003. Resultatet er følgelig skuffende, om ikke direkte uventet. Det vil være all grunn, - ikke minst for kommende Telenorpensjonister -, til å følge nøye med. Uten skikkelig årlig regulering sakter man raskt akterut i forhold til lønnsutviklingen i samfunnet. Dette har Telenorpensjonistene allerede opplevd.

Kampen om Pensjonskommissjonens innstilling ser ut til å hardne til. Politikerne er tydelig forsiktige med å uttale seg, mens Norsk Pensjonistforbund har gått sterkt ut mot innstillingen. De har også laget et lite hefte med presiseringer, økonomiske beregninger m.v. Denne saken kommer opp igjen på høstens SAKO-seminar, sammen med andre viktige temaer, for eksempel elderrådernes videre skjebne og situasjonen for helseforetakene.

Etter den fine sommeren som jeg håper de fleste av dere har hatt, er det tid for å ta fatt på høstens arbeid. Arbeidsutvalget i forbundet har allerede diskutert arbeidsplan for de kommende månedene, og det er nok å ta fatt på. Vi vil klart arbeide videre med oppryddingen i foreningenes leiekontrakter og husleier. Målet er å frigjøre størst mulig del av midlene til våre egentlige oppgaver: Nemlig tiltak og aktiviteter til beste for pensjonistene.

Vi vil også vurdere videre den beste og "rettferdigste" måte å fordele den økonomiske støtten på. Som de fleste nå vil være klar over, er det mer enn en mening rundt om i landet om hva som i denne sammenheng er "rettferdig". For øvrig - selv om det kommende landsmøtet ligger mange måneder frem i tid, er et slikt stort arrangement forbundet med mange ekstra oppgaver, og disse må også legges inn i arbeidsplanen.

For oss i forbundet, og sikkert også for dere i foreningene, er det altså bare å brette opp ermene og gå i gang med jobben. Men glem ikke å sette av tid også til de hyggelige gjøremålene; ikke minst tid sammen med familie og venner, slik Hans Børli minner oss om i et av sine dikt

*"Den er så svinrende kort
den stund
vi mennesker er sammen."*

Ha en hyggelig og aktiv høst, alle sammen!

Gerd Waaktaar Gamst

REDAKTØRENS HJØRNE

Sommeren er passert, regnværsdagene glemte, og soldagene de gode minner vi tar med oss. Nå er det tid for å analysere og undres over verden vi lever i. Pengemaskinen Telenor skuffer inn, - og skuffer ut medarbeidere etter hvert som de blir overflødige.

Kommunikasjonsforbundet – tidligere KTTL – fyller 90 år og har gitt ut sin beretning "Kommunikasjonsforbundet – 90 år på barrikadene". Mer om det fins annet sted i denne TP. Fortsatt er det behov for å vokte på kvinners rettigheter og slåss for likelønn og likeverd.

Også Pensjonskomiteen til Sigbjørn Johnsen desavuerer kvinnene når det gjelder mulighetene til å opparbeide en anstendig pensjon. Når de 20 beste år ikke lenger blir grunnlaget for pensjonen, taper de som velger å være hjemme til beste for sine barn mens de er i oppveksten. Lønngjennomsnittet etter et langt arbeidsliv blir lavt når 10 til 15 år heime står med null inntekt.

Sommer-OL er over. For mange var det håpløst å slå på TV-en. Andre opplevde 14 dager foran skjermen som sensommerens toppers. Vi er så forskjellige, og takk for det.

Politikerne girer opp mot stortingsvalget. Mange vil dit, og henter store pensjoner når den tid kommer. Vi får følge med valgflesket og stemme slik det gagnar oss og samfunnet, når tiden er inne.

Vi lever i et lykkeland, det synes resten av verden også, i følge en internasjonal undersøkelse. "Norge er det beste landet å leve i", er konklusjonen. Men vi klager lell, det er jo så mye som kunne vært ennå bedre synes vi, og skjeler ikke til hvordan verden utenfor har det.

Et nytt problem har dukket opp: Statoil hevder det ennå er olje og gass for 2- 4000 milliarder kr utafor våre kyster. Men de store utbyggerne er lunkne til å satse, i følge direktør Gunnar Berge i Oljedirektoratet.

Men hvorfor haster det å få opp denne oljen da? Vi har store nok problemer med å dra nytte av de oljemilliardene vi alt har, de må saltes ned (og tapes på børsen) i investeringer i utlandet, så hvorfor pumpe opp mer penger? Svaret er vel at det er stormaktene med USA i spissen som presser på. De trenger mer olje, og til billig pris. Vi er nok ikke så selvstyrte som vi liker å tro.

Telenor skrekker oss PC-brukere med virus, spampost, kapring av identitet og annen styggedom. "Gratis tilbudene" på verdens beste beskyttelse er vanskelig å stå imot. Dermed er jeg fanget til å bruke Telenors '@online', lokkes til kjøre dobbel hastighet og pris på nettet, - og alt går nå så meget langsommere på PC-en.

Siste tilbud under middagskvilen var fra Telenor mobil: Om jeg ville ha 1000 kr fra dem? Gjett om jeg ble glad. Og skeptisk. Eneste motytelse var angivelig at jeg måtte love å holde meg til Telenor Mobil de neste 12 månedene. Det har jeg jo gjort i 5 år etter at jeg ble pensjonist, så det var ikke noe offer. Eneste aberet var at jeg i denne tida måtte betale full pris for apparatet dersom jeg tenkte å kjøpe ny mobiltelefon. Jeg takket nei i min skepsis. Og angret. Men tilbudet står ved makt i følge selgeren, det er bare å ringe 09000, og vips har du 1000-lappen på handa. Så her har du også tipset for en rask fortjeneste, det er bare å ringe 09000.

Telenor blir stadig mer lukket som bedrift. Nyhetsinformasjonen som lå i Åpen Linje saknes, i hvert fall av 4200 pensjonister. Kommunikasjonsdirektør Kai Rosenberg har forklart at:

"Det er med blandede følelser, men sikker overbevisning at kommunikasjonsledelsen har valgt dette skrittet. Åpen linje er nå inne i sitt 21. år og har en aktiv lezerskare. Telenor har imidlertid investert i en intranettløsning som har utviklet seg til å bli en virksomhetkritisk kunnskapsbank og nyhetsformidler. Vi velger å konsentrere ressursene om den elektroniske kanalen".

Telenorledelsen har ikke noe å gråte over i følge halvårsregnskapet, stadig nye rekordoverskudd. Men hvordan er det å jobbe der? Vi undres når vi hører at tre blålysambulanser i løpet av tre uker har reddet liv hos Telenor på Tyholt i Trondheim. Tilfeldigheter, eller prisen for hverdagsstress og usikkerhet om framtida?

Jahn

GLÅMDAL TELEPENSJONIST-FORENING STÅR FOR TUR

Det er litt rart at en "ungdom" skal presentere telepensjonistforeningen i Glåmdal, men alderen min skyldes mer mine foreldre enn ...

Foreningen vår så dagen lys 21. mai 1990, etter at saken var forberedt over noe tid. Ildsjelene bak var Kirsten Rigum, Ellen Bentengen og Arne Svorknes. Styret ble valgt, og etter en famlende start tok opplegget etter hvert form.

Foreningen skulle være et samlingspunkt for telepensjonister i Eidskog, Odalen, Solør og Kongsvinger. Hovedtyngen av medlemmene er hjemmehørende i Kongsvinger, og derfor blir nok hovedaktivitetene liggende her. Men vi har arrangert medlemsmøter ulike steder i Glåmdal-regionen med varierende innhold. Vi har hatt turer og utflukter, hyggetreff og samlinger for og med telepensjonistene i nabo-foreningene. Mange aktuelle saker som gjelder pensjonistene både lokalt og sentralt, har vært behandlet. Medlemstallet har økt jevnt fra 20 til ca 60, hvor vi har vært stabile de siste årene.

Samarbeide med andre

Vi tok initiativ til et nærmere pensjonist-samarbeide med Værmlands pensjonærforening. Det ble dessverre bare med det ene møtet på Grense-kroa ved Magnor (Morokulien), - men møtet var nyttig og interessant.

Vi har lokalt litt kontakt med Forsvarets Pensjonist Forening, og vi blir alltid bedt med på turer og andre sosiale arrangement.

Vi er felles-innmeldt i Televerkets Bedrifts- Idrett og Velferdsklubb på Kongsvinger. Det betyr at vi får de samme tilbud som de øvrige medlemmene på arrangement som Velferdsklubben iverksetter. (Julebord, Oslo-turer, juletræfester osv.)

Økonomi er det vel ikke til å unngå at man kommer inn på. Den er god i vår klubb, ikke minst takket være at vi har utlodning på alle medlemsmøter og turer, - da tar vi pensjonister alltid noen lodd (årer, som vi bruker i innlandet). En gang i året får vi tilbud på bingo-arrangement (vakter i en uke), noe som gir oss gode inntekter.

Møter

Vi har 4-6 møter i året med aktuelle tema for oss. Vi forsøker som sagt å legge møtene utover i regionen, men det er også avhengig av hva vi har av foredrag/informasjons- og omvisninger. Vi er heldige som foreløpig ikke har utgifter til møterom. Og i tillegg tar vi matpenger fra klubbkassa til møtene (men vi har utlodning). Styremøter har vi en gang i måneden.

Turer/sosiale arrangement:

Vi har hatt noen dagsturer i nærområdet: Gravberget kirke (er vel verdt et besøk), Løten, Domkirkeodden på Hamar, besøk hos Telenor, Fornebu osv. Vi har tradisjoner med en juletallerken i desember og grillaften i juni ute hos en av medlemmene. Her er hestesko-kasting kveldens høydepunkt. Av en eller annen grunn vinner ikke jeg, men jeg er litt uvant med hestesko, liker bedre dansesko.

Utfordringer framover (Problemer)

Største problemet - som vi også kan være glade for: Vi blir eldre. Ny-rekrutteringen ser ut til å være noe laber. Det blir snart bare pensjonister igjen i foreningen. Han sa så han "gamlingen" som ble intervjuet av stedets lokalavis i forbindelse med åpning av et nytt aldershjem: "Her er det flott, god mat, fine rom, hyggelig betjening - alt er topp - men det er jo ingen framtid"

Medlemmene hos oss kommer fra et stort område, noe som gjør det vanskeligere å komme for eksempel på medlemsmøter.

Mange etterlyser turer, men når vi forsøker er interessen veldig laber. Dette skyldes bl.a. at tilbudene til oss pensjonister er mange. Og de fleste av oss har en situasjon som gjør det mulig å delta hvor vi har lyst.

Med ønske om en fin høst til alle fra oss telepensjonistene i Glåmdal

Jan H. Andreassen (leder)

Fra den årlige grillaften i Glåmdal pensjonistforening

90 ÅR PÅ BARRIKADENE

Tidligere personaldirektør Lillian Krokan har som pensjonist skrevet om Kommunikasjonsforbundets historie i boka "90 år - et historisk tilbakeblikk 1914 - 2004". Krokan er æresmedlem i forbundet. Hun gjengir her noen av de refleksjoner hun gjorde seg under skrivingen av boka.

8. februar 2004 var det 90 år siden oppropet "om å slutte seg sammen" og danne en landsforening for Telegrafetatens kvinner ble sendt ut. Bak oppropet sto tre "telegrafdamer" som allerede i lang tid hadde forberedt saken. Det var Kitty Bugge, Svanhild Høyem og Dorothea Merlees. Forslaget vant tilslutning, og Kvindelige Telegraffunktionærens Landsforening, KTL, ble stiftet. KTL ble til KTTL, og i år 2000 til Kommunikasjonsforbundet.

Forbundet markerte de 90 år med å gi ut "Kommunikasjonsforbundet 90 år – et historisk tilbakeblikk". Undertegnede ble bedt om å gå gjennom tidligere utgaver av forbundets historie og videreføre den fra 1989 og frem til 2004.

Selv om jeg hadde lest stoffet flere ganger tidligere, ble timene og dagene foran PC-en fulle av følelser. Jeg skiftet mellom beundring for formødrenes vilje, pågangsmot og utrolige utholdenhet, til en følelse av avmakt når jeg tenkte på alle seire som har måttet vinnes på nytt og på nytt, sinne over urettferdighet som ble begått, og stolthet over det som er oppnådd.

Kommunikasjonsforbundets historie er mer enn historien om en fagforenings virksomhet gjennom 90 år. Den forteller også om norske kvinners kamp for rett til utdanning og lønnet arbeid, og etter hvert likestilling med mannen på de fleste områder.

Det er ikke mulig å skrive forbundets historie uten å ta med årsakene til at KTL så dagens lys: Dyp urettferdighet og diskriminerende behandling av kvinnelige ansatte gjennom 57 år.

Telegrafetaten var den første offentlig etat som kvinner fikk adgang til. Det skjedde i 1857. I 1860 fastsatte Stortinget lønnen for etatens kvinnelige personale. De fikk tittelen "dametelegrafister". Grunnlønnen var 600 kroner, 200 kroner lavere enn for de mannlige telegrafistene.

Telegrafdirektøren forlangte at kvinnene som ble tatt inn i etaten, skulle ha utdanning som svarte til middelskoleeksamen med fransk. At kvinner ikke hadde adgang til middelskolen, var saken uvedkommende. Ville de inn i etaten, fikk de skaffe seg utdanningen som skulle til. Og kvinnene ville inn. Det var svært få andre yrkesmuligheter.

I 1875 tok Charlotte Lund i Stavanger, som første norske kvinne, privat middelskoleeksamen for å kunne bli

antatt i Telegrafetaten. I 1878 vedtok Stortinget å gi piker, på linje med gutter, rett til å ta middelskoleeksamen – "likevel med innskrenket prøve i matematikk"

Telegrafverket hadde intern opplæring av personalet som den første tiden var lik for begge kjønn. Men selv om undervisningen var lik, var telegrafistene likevel – i følge oppfatningen – sine kvinnelige kolleger overlegne i fysisk utholdenhet og faglig innsikt. Kvinner burde ikke betros annet enn "den mindre byrde- og ansvarsfulle tjeneste".

I 1898 forelå en ny undervisningsplan. Den fastsatte lengre fagutdanning for de mannlige funksjonærene. Til denne utdanningen hadde kvinner ikke adgang.

Mennene fikk sjansen til en spesialutdanning som ga løfter om avansement. Om kvinnene het det at de ville ha stort utbytte av den variasjon i arbeidet som en avvekslende beskjeftigelse ved telegraf og telefonen ga. Kvinnene selv satte liten pris på avvekslingen. Når de måtte finne seg i å farte mellom telefon- og telegraf-apparatene, mistet de muligheten til å kvalifisert seg videre ved de vanskelige apparatene og rykke opp i lønn.

For å skaffe penger til linjeutbygging, fremsatte daværende telegrafdirektør i 1899 forslag om å opprette lavere lønte stillinger for etatens kvinnelige personale. Forslaget begrunnet han med at disse funksjonærene "kunne bo billig hjemme til de giftet seg".

Det viste seg snart at det ikke var så lett for hjemmene å holde Staten med billig arbeidskraft. De aller fleste kvinnene i telegrafetaten var henvist til å leve av den lønnen de fikk for sitt arbeid.

Etter hvert ble forholdene så uholdbare at kvinnene så seg nødt til å søke Telegrafdirektøren om høyere lønn. Søknaden ble ikke anbefalt. I 1908 gikk telegrafistinnene og de kvinnelige assistentene to ganger til Stortinget. Henvendelsene vakte røre i Stortinget.

"Nylænde", Norske Kvinners Nasjonalråds blad, tok med "bred penn" opp problemene. Og telekvinnene ble klare over at det var nødvendig å danne en forening for etatens kvinnelige funksjonærer, en forening til vern og støtte for felles interesser. De mannlige funksjonærene hadde allerede dannet sin forening – Telegrafmennesenes Landsforening (TMLF) – men den opptok bare menn som medlemmer.

Astrid Krüger, en av de lavest lønte funksjonærene, som hadde vært med på henvendelsene til Stortinget, tok

initiativet – og resultatet ble KTL. Det gikk 74 år før KTL – som da hadde skiftet navn til KTTL – åpnet adgang til medlemskap for menn.

Rekken av saker hvor man ”stampet imot brodden i etaten som var bygget opp av menn” som det sto i KTTL-sangen, skremte og gjorde både ledelse og medlemmer skeptiske. Det dreide seg om ulikheter i lønns- og arbeidsvilkår, om forbigåelse av kvinnelige tjenestemenn og manglende muligheter for videreutdanning og avansement til høyere stillinger.

Så sent som i 1977, da resultatet av de sosiologiske undersøkelser i Televerket ble presentert, kom det klart frem at kvinner var en arbeidskraftreserve som var undervurdert i samfunnet. Det gjenspeilte seg også i Televerket ved at kvinner oftest ble brukt til kortvarige arbeidsoppgaver, og at kvinner ble plassert systematisk innenfor spesielle arbeidsfelt, - de som var dårligst lønnet.

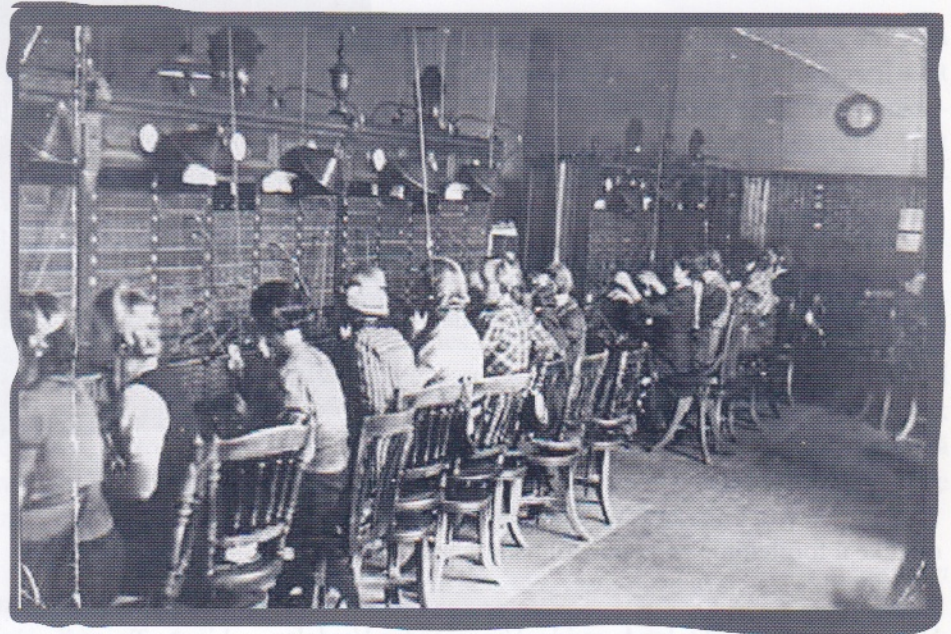
Men på ekstraordinært landsmøte 15. april 1988 ble formålsparagrafen, med hovedstyrets enstemmige anbefaling, endret slik at alle arbeidstakere kunne opptas som medlem. Dermed gikk KTTL ut av historien som ren kvinneorganisasjon. Navnet ble ”Kommunikasjons og Teletilsattes landsforbund – KTTL”.

90 års arbeid for medlemmenes beste er beskrevet mellom to permer – og gjennom det også den enorme utviklingen som har vært på telesektoren i denne tiden. En utvikling som dramatisk har påvirket og endret de ansattes arbeidsoppgaver og arbeidsforhold gang på gang.

I arbeidet med boken var det noe som rørte meg mer enn annet. Jeg stoppet opp ved Nielsine og Martine Breda. De visste nok ikke hvilke skranker som falt da de alene og forknytte vandret gjennom gatene i Kristiania (Oslo) en morgen i 1858, for i en fordomsfull tid å skulle forsøke det uhørte; en dyktighetsprøve med mannen.

Som banebrytere fortjener søstrene Breda takknemlighet fra unge jenter og kvinner som i dag, med selvfølge og trygghet, kan hevde at ”klart jeg velger det yrket jeg vil!”

Jeg stoppet også opp ved Laura Rachløw Isachsens beretning fra Kirkenes under 2. verdenskrig hvor hun sier: ”Det skal nokså gode nerver til å arbeide mens en vet at

Travle telefondamer ved Drammen manuelle sentral i 1938.

når som helst kan en bombe komme brakende ned gjennom taket”. Og - jeg stoppet opp ved beretningen om automatiseringen av Finnmark. Lokalautomatisering og riksautomatisering kom samtidig. Det som skjedde var en katastrofe for dem som ble rammet.

Akselerasjonen i hendingene gjorde også inntrykk. I 1961 ble det nedsatt et utvalg for å omorganisere Televerket. Utvalget arbeidet i 7 år før det leverte sin innstilling!

I 2002 ble seks opplysningsentraler nedlagt ”overnatten”. Under riksautomatiseringen ble det gitt to års varsel før arbeidsplassene ble nedlagt. I 2004 fikk man en måned.

De tillitsvalgte har gjennom 90 år måttet møte utfordringene som skiftende oppgaver og skiftende rammebetingelser betyr. De siste ti årene i kanskje enda større grad enn tidligere. Og som Kommunikasjonsforbundet leder uttalte om nedbemanningen i 2002: ”Jeg tror ikke alle arbeidsgivere er klar over hvor mye ressurser den tillitsvalgte legger i slike prosesser. For mange er det svært tøft, når de i tillegg til å skulle bistå andre, også vet at egen jobb henger i en tynn tråd. Jeg tør påstå at mange av våre tillitsvalgte har ”avlastet” arbeidsgiver med mange problemer, ved tilstedeværelse, tilgjengelighet, ved å være en samarbeidspartner og rådgiver. Mange av våre tillitsvalgte har vært på barrikadene, natt og dag, i helgene med.”

Om de som har stått på barrikadene får den anerkjennelse de fortjener, gir boken ikke svar på.

Lillian Krokan

TRØNDERTUR TIL CANNES

Det ble ingen filmfestival for trondheimspensjonistene på tur til Cannes i Frankrike. Men pensjonistturen var festival god nok for en busslast pensjonister som en grytidlig juni-morgen satte seg på flyet på Værnes med kurs for Nice. En del av medlemmene i Trondheim har gjort det til vane å reise langt og ta godt av sparepengene for å oppleve spennende dager i fremmede land og steder, mens de ennå kan.

44 spente sjeler lettet fra Værnes en mandag morgen. 8 dager senere var vi tilbake i god behold. Da hadde vi opplevd Provence, Rivierian, parfymefabrikken i Grasse, Monaco med Casinoet, Avignon, og ikke å forglemme - Cannes, filmstjernenes mønstringsplass og de rikes ferieby.

Vi hadde med fransktalende guide, Veronica fra Verdalen, som hjalp oss over alle språklige vanskeligheter. Å bo fast på hotell Cannes-Palace med 5 minutters gåtid til strandpromenaden Croisette var et blinkskudd. 7 døgn på samme hotell og utflukter hver andre dag med egen buss passet de fleste. Og de som var dårlig til beins fant raskt sin egen rytme.

Ved ankomst med ruteflyet til Nice ventet et mildt middelhavsregn. Vel installert på hotellet i Cannes, var det å ta

Avskjedstreff i hotellhagen

bena fatt og ta første spasertur langs Croisette for å bli kjent. Truende skyer i horisonten var ingen hindring. Da regnet kom, steg prisen på paraplyer hos gateselgerne raskt fra to til ti Euro. Det var markedsøkonomi i praksis.

En av utfluktene gikk til byen Grasse med besøk på parfymefabrikken Fragonard. God lukt i bøtter og spann, og i små flakonger som salgsvare, møtte luktsvake trøndere. Fabrikken med de gode dufter var åpen for omvisning. Etterpå var det luktprøver og kjøp av "billig" godlukt i parfyme, bodyspray og velduftende såper. Og damene

Cannes sett fra høyden Le Suquet

handlet i flokk og over evne. For 20 Euro fikk du godlukt som kostet 100 € mer enn når lukta ble solgt som merkevare som Chanell no 5 og andre luktmerker.

Et tonn duftblomster går med for å lage 1 liter parfymekstrakt. Ikke rart det blir dyrt med plukking, fremstilling og tapping på flasker.

Vi fikk også et glimt av en av "Nesene" bak ei glassdør. Det fins ca 150 "neser" i verden. Det er mennesker som har en spesiell evne til å skille ut dufter og blande dem til sammensetninger, det vil si lukter, som kvinner og menn liker og kjøper i dyre dommer. En slik "nese" kan skille mange hundre dufter fra hverandre. De jobber bare to-tre timer per dag, fordi luktkellene i nesene trenger hvilepauser. Og halve året har de luktfri og jobber ikke. Det er til å undres over hvordan slike luktfantomer har det sammen med andre mennesker med mer eller mindre sure kroppslukter.

Opphavet til parfymeindustrien var at folket stinket. Allerede egypterne kunne kunsten å lage parfyme.

Bruksområdet er stort. Dameblader og nye biler blir tilsatt parfymestoffer for å stimulere salget.

Etter å ha vært rusa på godlukt i flere dager, tok vi turen til fyrstedømmet Monaco. Vaktavløsningen foran palasset var et must. Det samme et besøk på byens berømte spillekasino. De fleste kom tomhendte ut. Men redaktøren vant 50 € på sine lykketall, og en av deltakerne fikk 85 € i retur av en velvillig 'enarmet banditt'.

Heldagsturen til det gamle pavepalasset i Avignon var slit-som. De lureste sto over og fikk en lang og rolig dag for seg selv i Cannes. Siste dag holdt vi avskjedslag ved hotellets svømmebasseng med medbrakt drikke og tilløp til synkronsvømming i bassenget. Guide og reisekomité fikk fortjente lovord for opplegg og gjennomføring. På Gardermoen glimret tollerne med sitt fravær, og vel nede på Værnes klukket alt og alle fornøyd.

jahn

SÆTRA BARNEHAGE EN GLEDESSPREDER

Teleansatte på Tyholt i Trondheim har sin egen barnehage, Sætra barnehage. På hvert maimøte får pensjonistforeningen besøk fra barnehagen. Sangen fra glade barnestemmer er et populært innslag på møtet, og

alle fryder seg. I år var det styrer Ragna Dahlen og hennes sangglade barneskole som slo an tonen for møtet. -Vi takker for sangene og ønsker dere tilbake neste år, jublet telepensjonistene i Trondheim.

Styrer Ragna Dahlen spiller for telepensjonistene sammen med sangglade barn fra Sætra barnehage i Trondheim.

KONGELIG TELEGRAM

For 50 år siden foregikk forretningskorrespondansen med brev eller telegram. Det som hastet å avgjøre eller meddele, gikk som telegram. Det meste av utenlandstrafikken gikk over Oslo Radio, eller i dagligtale radiosentralen, og det var en formidabel mengde telegrammer. De som jobbet der måtte trene sine fingre til å være kjappe. Rutinen måtte overta for hjernen. Her var ingen tid til å tenke, og det kan av og til gå galt.

Den 3. august 1952 fylte kong Haakon 7. 80 år. Alle visste jo dette, selvsagt. Hele landet visste det. Fra hele verden kom lykkønskningstelegrammer som ble videresendt til slottet. Det kom også et fra Amerika som ikke ble videresendt med det samme. Grunnen var at tallet 80 i

teksten var gjentatt (collet) til 89. Da sa reglementet at man skulle sende spørsmål om hva som var riktig, og at telegrammet skulle ligge og vente på svar. Nå kom det ikke noe svar før fristen var utløpt, og da sa reglementet at telegrammet skulle sendes til adressaten med beskjed om at en "rettelse følger". Så ble gjort.

I løpet av påfølgende natt kom svar på spørsmålet. "Tallet skulle være 80, gjentar 80".

Dermed hadde Slottet fornøyelsen av å motta en "rettelse" og konstatere at man i telegram nummer så og så, skulle "lese 5. ord i teksten som 80, gjentar 80".

Det vites ikke om Slottet takket for innsatsen.

Bjørn R.

EL & IT TAKKER TELEPENSJONISTENE

Øyvind Juul Schjetne, som er leder for Tele & IT i Trondheim, har takket Telepensjonistene for hjelpen med deltaking i Pensjonskonferansen i Oslo. Vi sakser saken fra nettsida vår (www.telepensjonistene.no) hvor Schjetne har skrevet sin takk inn i gjesteboka:

"Tele & IT-ansattes fagforening retter en takk til Telepensjonistene i Trondheim som velvillig stilte opp for å hjelpe oss med representasjon på Pensjonskonferansen som nylig ble avholdt i Oslo. Den kompetanse som mange pensjonister sitter inne med, vil være verdifull å ta med seg videre. Informasjon til lokale ledd av EL & IT Forbundet er lovt av "vår" pensjonsgeneral Gerd Parelius."

HILSEN FRA EN FORNØYD PENSJONIST.

Fra mitt ståsted som pensjonist sender jeg en hilsen til Telepensjonisten. Takk for bladet slik det er nå. Blant alle trykksakene som blir rikt tildelt for tiden, er det godt at noe er lesbart. Det er en glede å få bladet. Innholdet gir mange orienteringer som er til å forstå, det gir referater hvor også fotos med kjente ansikter og navn dukker opp, og personlige innlegg. Til alt overmål er jo presentasjonen direkte vakker. Dette var skrytet.

Visst er jeg telepensjonist, men passiv som medlem av foreningen. Vi har vel vært så heldige å ha mye å fylle våre dager med. Det sjølbygde huset er byttet med terrasseleilighet i Trondheim og spikertelt på Frosta. En ypperlig kombinasjon. Vi har reist en del til sydligere strøk og fått oppfylt mange drømmer. Jeg har fått se mye av det jeg har ønsket, og den andre parten har fått mettet behovet for sol og salt sjø.

Veien er lang fra den tida det var vanskelig nok å skaffe fem kroner måneden til skolepenger i realskolen. Telegrafverket tilbød 195 kroner pluss overtid. Det var rene overfloden, lønn fra første læredag og senere støtte til videreutvikling, om vi ønsket det.

Vi er inderlig fornøyd så lenge pensjonen kommer og helsa holder. Med hjelp fra Telepensjonisten syns jeg også vi blir bra orientert om det arbeidet som gjøres fra organisasjonene. Pensjonistlivet er godt, og hvorfor skulle det ikke være det? Vi har vært med på å bygge opp denne tilværelsen, og vi ønsker at kommende pensjonister skal få det like bra.

Vi godtar bare ikke at yngre generasjoner synes vi tar for mye av velstanden.

Fortsatt godt liv for Telepensjonisten!

Hilsen Ella R

SOFUSTANKER

Strømmen blir dyrere, det ligger i kortene. Importen fra utlandets atom- og kullkraftverk har vært stor i sommer. Våre kraftleverandører har spart vann for å kunne selge dyrt til vinteren.

Det er ikke rart en stakkars Sofus har stått i vedaskog med nykjøpt motorsag og sørget for vintervarme fra egen hogst. Men vinninga går opp i regninga til kiropraktoren som prøver å få ryggen i gang etter innsatsen. Kunne ønske meg ei sjukmelding, men det gjelds ikke for en sundbroten pensjonist.

Nymfene på badestranda var der i år også, men interessen for spretne pupper og sparsomme bikinier har dabbet. Alderen krever sitt. Forargelsen over nakenkaillan som leker vingetørkende skarver på nabolagets nudiststrand var heller ikke som før. Spekulerte litt på om jeg var i ferd med å bli homoist, men årsaken er nok heller økende alders skrøpeligheit.

Telefonselgere er en egen rase. Lite hjelper det å reservere seg mot slike, de finner fram til nummeret ditt likevel. Synske er de også, de ringer akkurat når du har lagt deg ned på for fortjent hvil etter dagens middag. Og hvilken hukommelse! De husker at jeg bestilte en kalender til forvillede gatebarn i Estland i fjor, at jeg en gang i verden ga en slant for å holde Redningsselskapet flytende og takker stadig for det. Ja, det er mange som vil spise av minstepensjonen min etter å ha hilst meg med sitt "Go'dag Sofus, hvordan står det til, og takk for i fjor".

Jeg skulle gjerne vært bestefar og hjelper for alle barn i verden, men det går jo ikke med pensjonen min. Så jeg lar dem snakke seg tørr og bekjenner min miserable økonomi og sier nei, selv om jeg vet at telefonringeren også trenger veldedighetspenger fra min pung for å leve godt. Det hender nok at han da pruter seg selv ned noen hundringer, og jeg til slutt sier ja vel da. Og da er han på tråden med sin takk neste år, og så er det samme visa på ny.

Politikk er snåle greier. Mens Bondevik stadig biter seg fast i statsministerstolen uten velgerstøtte, drar Høybråten på frierferd til Vestlandet for å bli valgt til Stortinget av andre menigheter enn sin egen. Og stakkars Valgerd blir offerlam på politikkenes alter. Det hadde vært rimeligere å la Gud og folket styre. Men hva gjør man ikke for å få stortingsmannspensjon når livskvelden kommer.

LO rasler med pengesekken og kritiseres av et skremt Høyre for pengestøtte til AP foran valgkampen. Venstre er snart uten stemmer, men Sponheim holder like høy profil og magemål som før, skjønt det siste har vel krympet litt? SPs Haga blunker storøyd fra TV-ruta og nekter oss gasskraft og EU-mat. Men hvor er Kystpartiet? Enten driver de

for vær og vind et sted på det politiske hav, eller de har godt i tørrdøkk. Eller er kanskje kystfisket så godt at de ikke har stunder til å vise seg på den politiske arena?

Ja, en Sofus kan gruble og tenke. Straks er vi i vinterhalvåret, og julegavene må planlegges. I år må det bli et eksempel av Koranen for å studere hvordan vår felles Gud kan ha fått så forskjellig gudstro. Shia og Sharia, hva er hva, hvordan og hvorfor? En stakkar kan få haupin av mindre. Men for kona er det klart: Hun ønsker seg en Telenor-mobil med kamera så hun kan sende et bilde av meg til skrekk og advarsel til alle gammelkjærestan som ringer og spør etter Sofusen hennes.

Sofus

Nytt fra Arbeidsutvalget

Perioden 28. juni til 30. august 2004 har vært preget av sommerferie og få aktiviteter for arbeidsutvalget. Men nå er vi i gang igjen og har hatt våre første møter.

De sakene vi skal arbeide med i høst vil blant annet være

- Program for Landsmøtet. Skaffe eksternt taler og eventuelt en representant fra ledelsen i Telenor. Andre oppgaver i forbindelse med Landsmøtet i samarbeid med telepensjonistforeningen i Bergen.
- Husleien i 2005. Hvor stor prosentandel skal den enkelte forening selv dekke?
- Økonomisk tilskudd til foreningene. Skal dagens ordning fortsette med 2000 kr per forening pluss et beløp per medlem som varierer med de midlene som er til rådighet (200 kr i 2004), eller er det en mer rettferdig måte å fordele pengene på? Forslag vil legges frem på Landsmøtet.
- Budsjett for 2005 skal utarbeides.

Av andre aktiviteter i høst kan nevnes

- Landsstyremøte 21. september. Agenda for møtet er utarbeidet og sendt til alle styremedlemmene.
- SAKO-møte 28. og 29. september. Vi har mottatt program og invitasjon fra Norsk Pensjonistforbund, og vi vil delta på møtet.

Arnulf Krokan

SAMHOLD GJENNOM 43 ÅR

Kameratene fra Høgre Kurs 1959 - 1961 var samlet til mellom-jubileum i Ulsteinvik i Pinsa 2004. Alderen tilsier at jubileene nå kommer oftere. Fem år mellom hvert møte blir for lenge når ønsket om samvær er stort. Dette var den sjette samlingen vår, nummer sju er allerede planlagt til Tromsø i 2006.

Å møtes slik er som å møte seg selv som ung elev i Kirkegata igjen. Det er jo de gamle gutta du ser og hører, selv om mange år er gått og yrkesvalgene etter hvert ble svært forskjellige.

Av de 23 som fortsatt lever, har de fleste vært med på en eller flere av samlingene. Den første var 20-års jubileet i 1981, og høydepunktet ble 35-års jubileet som var en ukes jubeltur i Thailand med Kristian Bø som vert og lokal arrangør.

På bildene fra samlingen i Ulsteinvik er både kurskameratene og vår livsledsagere foreviget.

Pka

Deltakerne på Høgre Kurs treffet i Ulsteinvik: 1.rekke Arne Solem, Torleif Torp, Bjørn Løvlie, Per Karsten Aune, Hein Myrbacken, Jan Petter Andersen, Birger Lundvang, Roald Bjørnø. 2.rekke Harald Steiro, Kristian Bø, Jan Arne Aas, Gunder Runde, Kleng Hognestad, Oddvar Varskog.

De medbrakte damer stilte også villig opp til fotografering.

Høstveven

JEG VEVER ET TEPPE
AV HØSTENS BLAD
MED FARGE SÅ RØD OG GUL
VEVER EN SOMMER
PÅ VEG HERFRA
OG MEKTIGE HØSSTORMERS UL
STJELER LITT GRØNT
FRA FURU OG GRAN
BRUNT FRA BREGNER OG MOSE
GULT FRA REINFANN
SKARP SOM SAFRAN
BLAD FRA HVITESTE ROSE
LILLA FRA RØSSLYNG
REINSMOSE GRÅ
VEVER JEG INN FOR Å SKAPE
KONTRAST MOT EN HIMMEL
HØSTMØRKEBLÅ
MIN RENNING ER STJERNERAPET!

Mary Solvik

SEKSUALITET I ELDRE ÅR

Har bestemor sex? Får bestefar det til? Hva er "normalt" sexliv for eldre pensjonister? Hva er myter, og hva er fakta? TP har klippet litt fra helsemagasinet Frisk nr 2-2004 som gis ut av Apotek 1 og søkt på Internett etter mer informasjon.

Dagens unge har et mye mer åpent forhold til kunnskap om seksuallivet enn oss pensjonister. De fleste av oss bærer i oss arven fra våre foreldre om at å snakke om egen og andres seksualitet er tabu. Vår bluferdighet stikker dypt, og mange har vanskelig for å snakke om dette, selv med sin egen partner og fastlegen sin.

Ingen tar skade av kunnskap, verken på kropp eller sjel. Slik er det også med vår egen seksualitet. Paradoksalt nok er det ofte de som har levd lengst, pensjonistene, som vet minst om 'skikk og bruk' i menneskers seksualliv. TP tar derfor opp temaet i dette nummeret. Så får leserne ta opplysningene for det de er verdt. Noen vil kanskje forarges, mens andre vil kjenne seg igjen og ha nytte av det de leser.

Det er gjort mange seriøse undersøkelser og studier av seksualvaner og holdninger til seksualitet. Under forutsetningen at de som har uttalt seg og blitt intervjuet, har gitt ærlige svar, vet vi "nesten alt" om den seksuelle virkelighet for kvinner og menn i alle aldersgrupper.

Det er en myte at eldre mennesker ikke er interessert i sex, i følge slike undersøkelser. Alder er nødvendigvis ingen hindring, om noen skulle tro det. Noen tall belyser dette: Mer enn 50 % av mennene og 20 % av kvinnene mellom 70 og 80 år har hatt sex i løpet av det siste året. Fjerdeparten av mennene i denne gruppen ville gjerne hatt sex oftere, mens bare 10 % av kvinnene har det samme ønsket.

Sex er en viktig del av kjærlighetslivet for de som lever i parforhold, og de fleste mener de får passe doser. Både menn og kvinner mener det viktigste med sex er å føle seg fysisk og følelsesmessig nært partneren sin, og at det er en viktig måte å uttrykke kjærlighet på.

Vi har alle erfart at seksualbehovet synker med alderen. Undersøkelsen viser at i aldersgruppen 40-50 år har 93 % av mennene og 87 % av kvinnene hatt samleie i løpet av det siste året. For aldersgruppen 60 - 70 år har dette sunket til henholdsvis 79 % og 49 %. For aldersgruppen 70-80 år tilsvarende tall 52 % for mennene og 20 % av kvinnene.

Vesentlig flere menn enn kvinner oppfatter det som en plikt overfor partneren å ha sex, hevder undersøkelsen. Dette er kanskje overraskende i forhold til det vi har "lært" om at det ofte er kvinnen som "ofrer" seg. Mennenes pliktfølelse har kanskje sammenheng med at de har behov

for å bevise sin virilitet og evne, og dermed styrke sitt selvbilde som elsker og partner.

Bare 20 % av de spurte var bekymret over evnen (og viljen?) til å ha sex. Stress, trøtthet, og bekymringer er kjente psykiske faktorer som påvirker sexlyst og evne. Sykdommer er også en sexbremse. For noen eldre fører sykdom til at det gamle seksuallivet blir uinteressant eller umulig, og det opphører helt.

Alle menn har til tider ereksjonsproblemer. Årsakene kan være av både psykisk og fysisk art. Det fins mange forklaringer på det. Det er kjent (og anerkjent?) at ereksjonssvikt øker med alderen. Men alder er ingen grunn til å gi opp, i følge legevitenenskapen.

Føler du at du har et problem her, er det ingen grunn til å la være å gjøre noe med det. Ta det opp med legen din! Du er gammel nok til ikke å behøve å skjemmes, og det er mye hjelp å få, om du ønsker det. Alle har hørt om Viagra. Men det er slett ikke det eneste hjelpemiddel som fins. Legemiddellista er lang. Alt i fra injeksjonspumper for penis til tabletter å legge under tunga, er tilgjengelig. Men tablettene virker bare når du samtidig har lyst og blir seksuelt stimulert av partneren din. Med injeksjonspumpe får du ereksjon uansett. Naturmidler fra helsekostbutikker fins også, men her er det vanskelig å dokumentere at middelene virkelig virker.

Sexologen Ken Purvis har sagt at for de fleste mennesker i 65-70-årsalderen er det ikke sex som står øverst på lista når man ber om oppskriften på et perfekt forhold. Folk må ikke føle seg unormale om de ikke kan ha, eller ikke ønsker å ha, samleie. Han oppfordrer menn som bekymrer seg for ereksjonsevnen til å snakke med partneren sin om det. Det er ofte god nok medisin.

Bruk av medisiner kan påvirke ereksjonsevnen, Noen midler mot høyt blodtrykk og depresjoner har slik bivirkning. Den samme effekten har inntak av alkohol og generelt høyt alkoholforbruk. En full mann er ingen elsker.

Det fins også sexhjelpemidler beregnet for kvinner. Tørr skjede er vanlig. Det gir ubehag for begge, og lysten forsvinner. Glidekrem løser det problemet, den får du på apoteket. Og ingen undrer seg om du spør etter det.

Om du har seksuelle lyster, men er alene eller har en partner som har mistet evnen, kan en kunstig penis (dildo)

være en fornuftig investering. Slike får du kjøpt i såkalte sexbutikker som det blir stadig flere av i de største byene. Men det skal kanskje et visst mot til for ei gammel bestemor å gå over den terskelen. Men slike hjelpemidler kan anskaffes mer anonymt på postordre. Produktoversikt og bestillingsadresser til leverandører fins i sexblader som for eksempel Cupido. Mange leser ugjerne slike blader, eller har for stor sjenanse til å kjøpe i Narvesen-kiosken. Cupido kan som alternativ bestilles hos 'Hverdag as, postboks 6613 Rodeløkka, 0502 Oslo' for diskret forsendelse i posten..

Hva er normalt sexliv? Det fins neppe noe svar på det. Hver og en av oss er unike, og vil være som vi er. Du kjenner deg kanskje igjen i noen av de beskrivelsene som du har lest her, og er tilfreds med det. Eller du har fått ny informasjon og inspirasjon til å gjøre noe med en situasjon som du ikke er tilfreds med. Det er i hvert fall ingen skam å ha seksuelle lyster og drømmer, selv om du er langt oppi årene. Ei heller å gjøre noe for å realisere dem. Det er opp til deg.

*Kilder: Helsemagasinet Frisk nr 2-2004
fra Apotek 1, og Internett*

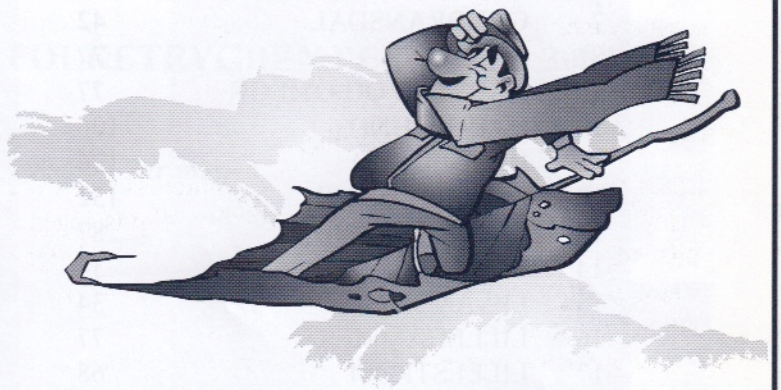
Ghettofolket

Det høstes, og norske pensjonister i hopetall flykter til Spanias kyster. Jeg hadde nesten skrevet "gode nordmenn" som en automatisk floskel. Men sannheten er vel at det er mange av "de mindre gode" av oss som nå drar sin kos. Det gjør de i hellig overbevisning om de kommer som velgjørere med billig Euro i lomma og betaler dyrt for husleie og mat. Og at vi som blir igjen kan ha det så godt i potitlandet med snø, is og alskens restriksjoner. -Leve individualistene, leve oss, sier de i beste FRP-stil. Og ser motvillig ned på de spanjolene de blir nødt til å forholde seg til i det neste halve året.

De vinterspanske nordmennene trivs der de flokker seg i sine ghettoer. Til spanjolenes glede også, som slipper å plages alt for mye med de norske 'høy-på-pæra' vinter-turistene.

Vi oppfører oss som et herrefolk. Og vet ikke at Spania er en verdensmakt og en stor kulturnasjon fra lenge før Norge kom på kartet for 1000 år siden. De vel 4 millioner av oss får plass i hovedstaden Madrids forsteder, dersom alle tok utflytting.

Hva har vi å bidra med? Fint lite, skal vi tro spanjolene. Riktig nok har vi økonomisk evne til å legge igjen et par millioner euro i løpet av et drøyt halvår, men ellers har vi lite å tilføre den spanske nasjonen. Og det er heller ikke vårt problem.

Norskespanjolene flokker seg sammen og lever på norsk vis. Det er liten forskjell på oss og for eksempel kineserne i Chinatown i New York i så måte. Jeg har hørt dem, 'de mindre gode nordmennene', i norskeklubben på Gran Canaria, hvor de klager over forholdene hjemme i potitlandet de forlot, og over at så mange spaniere ikke forstår engelsk. Det gir problemer når pensjonist-flyktningene trenger legehjelp. Og blir det alvor, drar de tilbake for å søke tryggheten i heimlandet og hos det norske helsevesenet.

Ola Hjemmesitter

OSLOFORENINGEN MISTER MEDLEMMER

En oversikt over medlemsutviklingen i perioden 2001 - 2004 viser en nedgang i medlemsmassen på 54 medlemmer. I Oslo har nedgangen vært på 58 medlemmer. Det er dette som slår negativt ut på medlemsstatistikken for landet under ett. Arbeidsutvalget bør kanskje gjøre en analyse av forventet medlemsutvikling i årene som kommer?

Et annet problem for lokalforeningene er at det blir stadig vanskeligere å finne medlemmer som er villige til å ta lederverv og bruke tid og krefter til glede og nytte for seg selv og sine pensjonistkollegaer. Vil telepensjonistforeningene være liv lage i årene framover, eller er vi en utdøende rase i distriktene?

Medlemsutvikling i lokalforeningene

FORENING	Antall medlemmer				Endring 2001-04
	2001	2002	2003	2004	
1 ARENDAL	45	47	46	48	3
2 BERGEN	409	403	403	444	35
3 BODØ/SALTEN	135	144	144	147	12
4 DRAMMEN	109	109	109	112	3
5 GJØVIK	62	52	52	62	0
6 GLÅMDAL	67	63	63	62	-5
7 GUDBRANSDAL	42	39	39	41	-1
8 HAMAR	77	76	76	74	-3
9 HARSTAD OG OMEGN	77	73	73	80	3
10 HAUGESUND	106	103	103	96	-10
11 HELGELAND	126	125	125	125	-1
12 KRISTIANSAND	132	129	129	125	-7
13 KRISTIANSUND	87	82	82	81	-6
14 LARVIK	34	36	36	36	2
15 LEVANGER	34	34	34	39	5
16 LILLEHAMMER	77	78	78	79	2
17 LILLESTRØM	68	68	68	66	-2
18 LOFOTEN	47	50	50	49	2
19 MOLDE	54	60	60	63	9
20 NAMSOS	42	39	39	39	-3
21 NARVIK OG OMEGN	51	51	51	51	0
22 NORD ØSTERDAL	38	41	41	41	3
23 OSLO	637	603	601	579	-58
24 RINGERIKE	49	45	45	43	-6
25 SANDEFJORD	35	32	32	33	-2
26 SENTRALE ENHETER	289	288	288	289	0
27 SKIEN	102	103	103	100	-2
28 SOGN OG FJORDANE	89	86	86	84	-5
29 STAVANGER	144	132	132	127	-17
30 STEINKJER	58	60	60	56	-2
31 TROMSØ	122	126	126	125	3
32 TRONDHEIM	317	314	314	308	-9
33 TØNSBERG	150	141	149	145	-5
34 VALDRES	55	60	60	60	5
35 ØSTFOLD	186	184	184	189	3
36 ÅLESUND	100	99	99	100	0
SUM	4252	4175	4180	4198	-54

TARIFFOPPGJØRET OG G-EN

I år var det godt samsvar mellom LO og Norsk Pensjonistforbunds krav til regulering av Grunnpensjonen (G-en), og Regjeringenes tilbud under vårens forhandlinger. Resultat ble som kjent en årslønnsvekst på 3,55%, eller 1917 kr i økning på G-en. Med særtillegget betyr dette at for eksempel en enslig minstepensjonist fikk en brutto økning på 3444 i året.

Det må sies å være et tilfredstillende resultat, fordi pensjonene ble regulert uten at det oppsto et nytt etterslep i forhold til den gjennomsnittlige prisstigningen. Resultatet er i samsvar med retningslinjene for trygdeoppgjøret som Regjeringen vedtok i 2003, om at "Siktemålet for reguleringa skal vera å gi pensjonistar med folketrygdpensjon ei inntekstutvikling minst på linje med utviklinga for yrkesaktive".

G-beløpet er også grunnlaget for beregning og regulering av tilleggspensjoner i folketrygden og for den offentlige pensjonen til statsansatte, og dermed en viktig parameter

for alle offentlige pensjonsytelser. Selv om økningen i pensjonen kan synes liten for den enkelte, er det store penger for Staten, hele 3300 millioner kr ekstra i forhold til året før, i følge bladet Pensjonisten.

I tabellen er vist eksempel på gjeldende minstesatser for minstepensjonister, det vil si pensjonister som ikke har nok opptjente pensjonspoeng i sitt yrkesliv til å få tilleggspensjon fra Folketrygden.

Den årvisse underreguleringen vi har hatt siden Folketrygden ble innført i 1967, har ført til etterslep i pensjonene på ca 40 000 kr i forhold til utviklingen for lønsmottakerne. Å ta igjen dette er neppe realistisk. De innbetalte pensjonstrekkene fins ikke, og "spist er spist". Derfor er det viktigste nå at G-en for framtida virkelig blir regulert i samsvar med prisstigningen. Og det er vel mer et politisk enn et økonomisk spørsmål, med oljefondet i bakhanda.

MINSTESATSER FOR PENSJON FRA FOLKETRYGDEN PER 1. MAI 2004. G= 58778 KR

Enslig minstepensjonist	Per år	Per måned
Grunnpensjon = G	58776	4898
Særtillegg = G x 79,33%	46632	3886
Samlet pensjon	105408	8784

Ektepar med minstepensjon	Per år	Per måned
Grunnpensjon = G x 82,5 %	48492	4041
Særtillegg = G x 79,33%	46632	3886
Samlet pensjon per ektefelle	95124	7927
Samlet pensjon	190248	15854

Minstepensjonist gift med pensjonist med tilleggspensjon	Per år	Per måned
Grunnpensjon = G x 82,5 %	48492	4041
Særtillegg = G x 74 %	43500	3625
Samlet pensjon	91992	7666

ADSL – EN UTFORDRING

Ut med ISDN, inn med bredbånd ADSL, og du surfer "gratis" på nettet for 349 kr i måneden. Og telefonregninga blir bare litt høyere enn før, påsto telefonselgeren fra Telenor. Kunne ikke stå i mot, måtte bare ha det, og dama var så hyggelig. Og overbeviste meg om at gjør-det-selv-pakke var så enkelt, og mye billigere enn om jeg skulle ha montør for å installere.

Bestillingen ble bekreftet og tatt opp på lydbånd med avtalte priser for etablering, som var gratis mot normalt 790 kr (special price for me, - og alle andre), modem med kabler, splitter og nettverkskort, alt levert pr post med angrefrist og merkelapp for eventuell retur i tilfelle jeg ombestemte meg.

Alle pakkene kom til avtalt tid, samt brev fra Telenor med ni sider informasjon, inkludert brukernavn, passord og dato for tilkopling i sentralen. Tilsynelatende enkelt og greit alt sammen. Men så var det oppkoplingen da. Hvor skulle jeg gjøre av nettverkskortet med masse kontakter på, som lå pent pakket i gjennomsiktig plast?

Bruksanvisningen for nettverkskortet var skremmende: Slå av PC'en og sett det inn i et ledig PCI spor og skru det fast! Inn i det aller helligste, -inn i datamaskina! Vel, fatt mot, tenkte jeg. Først ribbe maskina for alle kabler og lempe den opp på et bord. Etter en drøy halvtime var dekslet av og jeg skuete PC-ens indre. Et virvar av kabler og kort. Og masse kontakter å velge i. Jeg gjorde som i TV-programmet "Vil du bli millionær", ringte en kompis for hjelp. Ganske greit etterpå, 'bare' å sette kortet i en kontakt som passet, og skru det fast etter å ha fjernet et lite blinddeksel. Å sette på dekslet etterpå gikk også bra etter en god del fomling. Kablene fra mus, tastatur, høyttalere med mer fant også tilbake sine plasser etter hvert.

Så på med bryteren, og etter en stund beskjed på skjermen om her har det kommet nytt kort (hardware), og beskjed om installere en tilhørende driver. Inn med CD-en som fulgte nettverkskortet, finlesing av installasjonsveiledning og etter tre forsøk lyktes det. Så inn med CD-en som fulgte med modem, og spenningen steg. Tilkopling av modem, splitter og kabler fulgte samvittighetsfullt "pek og klikk"-anvisninger på skjermen. Veldig greit, når en bare får tenkt seg om et par ganger.

Men så skar det seg for alvor. Meldingen "Feil brukernavn eller passord" var ikke til å komme forbi. Sjekking og dobbelsjekking av dobbeltsjekkinga hjalp ikke. Det var bare å krype til korset og ringe 05000 for hjelp, slik det sto på skjermen, i tilfelle problemer.

Jeg hadde mine mistanker om hva som kunne være galt. Når jeg skrev inn brukernavnet mitt på skjermbildet, tok

ikke systemet i mot mer enn seks tegn, mens brukernavnet mitt var på åtte tegn.

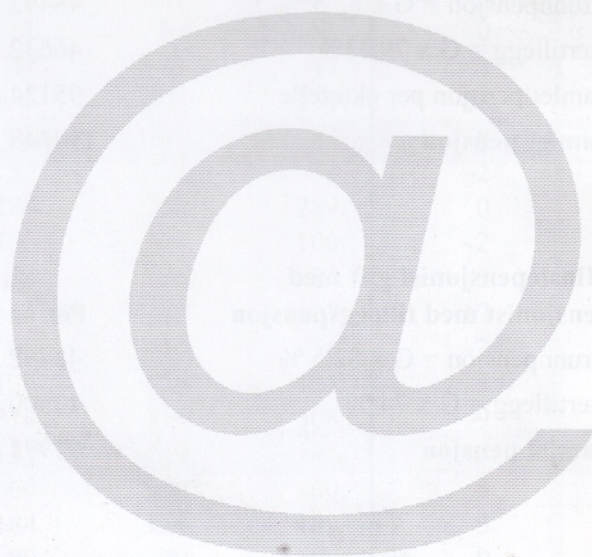
Geleidet gjennom 05000 sine talemaskiner endte jeg opp hos en konsulent hos Kundeservice etter mye om og men og venting. Problem og mistanke ble presentert. -Det var rart, aldri hørt om det før, sa dama og satte sporenstreks over til ekspertene. Effektivt, raskt og et lykketreff å høre Telenor Onlines ekspert Erik Erstad i andre enden. -Du har fått en av installasjons-CD-ene med feil på, var budskapet. Så knottet jeg meg etter kyndig veiledning inn på Internett via mystiske koder og fikk satt rette brukernavn der det skulle stå. Og vips, ADSL kom på lufta i løpet av få minutter!

Men så var summetonen borte. Erstad hadde råd: Trekk ut stikkkontakten til ISDN-modemet og vent noen minutter, så blir det i orden.

Jeg velsignet fornøyd de gode hjelperne. Glemt var videreverdighetene under veis. At det hadde tatt en dag uten summetone og timevis med grubling, får så være. At E-mailsystemet nå går i stå og må restarteres hver gang jeg prøver å skrive ut en melding, er bagateller. Noe må man vel ofre for å smykke seg med å ha bredbånd og være ADSL-bruker.

Mitt råd til andre 'hjelp-deg-selv'-ere: Sett av dagen, ha hjelpere og mobiltelefon i bakhanda, og ha ikke skrekk for å kle av datmaskina di, da kan det gå bra. Er du i tvil: Overlat saken til Telenors montør, hun kan det.

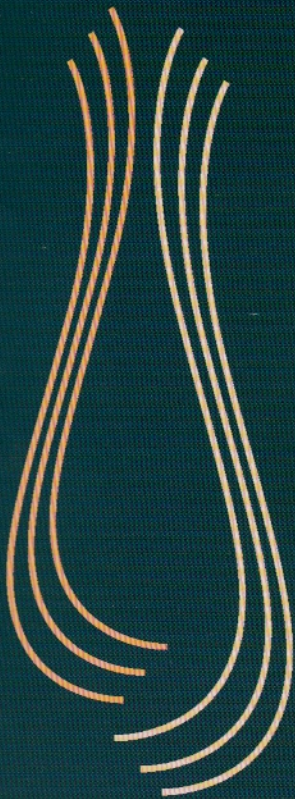
Jahn

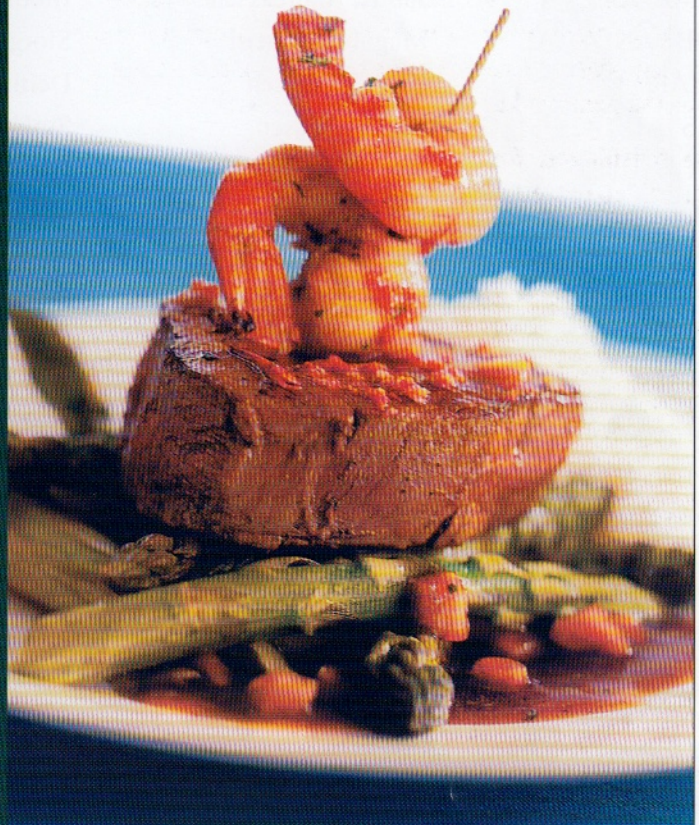
ANNONSE

Østmarkveien 4, 7441 Trondheim, tlf. 73 83 31 00, faks. 73 83 31 01, www.matgross.no

MED NESE FOR FERSKVARER

Gourmand®

MatGrossisten
MIDT-NORGE A.S.

Medlem i Norske Spesialgrossister

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING!

Her møter du venner og kollegaer og oppfrisker gamle minner

ARENDAL	Björg Berli	Sandnes	4812 Kongshavn	37 08 82 71
BERGEN	Aslaug Hellevang	Postboks 7150	5020 Bergen	55 13 43 87
BODØ/SALTEN	Gerd Blomstrand Kristensen	Tjeldberget 11	8012 Bodø	75 58 11 68
DRAMMEN	Odd Nålby	Tors vei 48 B	3040 Drammen	32 81 00 25
GJØVIK	Bjørn Kjensberg	Frans Olsensv. 11	2817 Gjøvik	61 17 39 09
GLÅMDAL	Jan H. Andreassen	Blomstervn. 37	2208 Kongsvinger	62 81 59 40
GUDBRANDSDAL	Magnhild Syrrist	Storgt. 8	2670 Otta	61 23 02 81
HAMAR	Bjørn Pettersen	Delfinen 17 A	2315 Hamar	62 52 35 11
HARSTAD OG OMEGN	Bodil Hanssen	Stokkemyrvn. 33D	9409 Harstad	77 07 36 03
HAUGESUND	Arne Fosse	Hervikvn. 10 D	5521 Haugesund	52 71 65 50
HELGELAND	Evald Hagenes	Veslefrikkvn. 13	8800 Sandnessjøen	75 04 34 34
KRISTIANSAND	Elisabeth Augland	Koggevn. 62	4624 Kristiansand	38 08 52 78
KRISTIANSUND	Gerd Ohr	Sørsundvn. 28	6507 Kristiansund	71 67 12 06
LARVIK	Ragnhild Sjølyst	Øvre Haraldsg. 7	2360 Larvik	33 12 72 00
LEVANGER	Sigrun Moe	Rognhaug	7600 Levanger	74 08 13 62
LILLEHAMMER	Else Doseth	Frødingfaret 8	2613 Lillehammer	61 25 03 15
LILLESTRØM	Aud Marwell Myrvang	Sundg. 20	2081 Eidsvoll	63 96 57 11
LOFOTEN	Kjell Tetlie	Postboks 2	8309 Kabelvåg	76 07 83 12
MOLDE	Sigrid Jordhøy	Torbjørnsv. 13	6429 Molde	71 25 33 13
NAMSOS	Randi Langås	Vasshusvn. 2	7800 Namsos	74 27 50 68
NARVIK OG OMEGN	Hjalmar Bruvoll	Frydenlundsg. 34 A	8516 Narvik	76 94 66 56
NORD-ØSTERDAL	Klaus Lillevold	Hesteskoen 2 B	2500 Tynset	62 48 11 51
OSLO	Inger Trøan	Sofies plass 3 C	0169 Oslo	22 46 86 44
RINGERIKE	Halvard Solberg	Krokenvn. 16	3515 Hønefoss	32 12 27 09
SANDEFJORD	Leif Willy Fjeld	Skiringssalsvn. 126 B	3213 Sandefjord	33 45 86 16
SENTRALE ENHETER	Kristen Folkestad	Telev. 3	2020 Skedsmokorset	63 87 65 78
SKIEN	Elise Kristoffersen	Kirkebakken 16	3921 Porsgrunn	35 55 40 69
SOGN OG FJORDANE	Dagunn Klakegg	Postboks 168	6801 Førde	57 82 14 21
STAVANGER	Marit Torkildsen	Regimentvn. 80	4045 Hafrsfjord	51 55 16 66
STEINKJER	Sverre Steinstad	Sundsnesvn. 35	7670 Inderøy	74 15 32 26
TROMSØ	Anne-Berit Aune	Utsikten 78	9018 Tromsø	77 67 51 00
TRONDHEIM	Inger Qvam	Magnus Berrføttsv. 1B	7046 Trondheim	73 91 81 50
TØNSBERG	Unni Due Rosenblad	Nedre Bogenvei 43	3150 Tolvsrød	33 32 45 14
VALDRES	Astri Jodalen	Øvrevn. 33	2900 Fagernes	61 36 00 59
ØSTFOLD	Karsten Karlsen	Skogfaret 33	1621 Gressvik	69 32 72 27
ÅLESUND	Oddveig Saure	Ørnetua 12	6009 Ålesund	70 13 78 30